

kommet 10,000 ny Vælgere. Dette Tal er noget for højt, men jeg tager det, fordi der derved fremkommer et simpelt Forholdstal mellem de 36,000 Vælgere, som derved vilde være fremkomne, og de 36 Borgerrepræsentanter. Naar jeg af de 10,000 tilkomne Vælgere antager, at 1,000 vilde gaa sammen med de 11,000, som stemte paa Højre, vilde man se, at Valget kom til at staa med 12,000 Vælgere paa den ene Side og 24,000 paa den anden Side, hvilket altsaa vil sige, at Højre i Borgerrepræsentationen fik 12 Medlemmer og Oppositionen 24. Højre vilde altsaa have haft  $\frac{1}{3}$  af Stemmerne i Forsamlingen. Og vilde jeg, hvad der er rimeligere, tage Fordelingen saaledes, at 4,000 af de ny tilkomne Vælgere havde fulgt Højre og Resten Oppositionen, vilde Forsamlingen være kommen til at bestaa af 15 Repræsentanter for Højre og 21 Repræsentanter for Oppositionen. I Modsætning til dette, som vilde være Billedet af Københavns Kommunalbestyrelse i Fremtiden, naar Lovforslaget var blevet gennemført, som jeg foreslog, staa nu en Forsamling, hvori Oppositionen udelukkende har Herredømmet. Jeg kan ikke forstaa det fornuftige i denne Afgørelse, og jeg forstaa det saa meget mindre, som jeg af Erfaring ved, at der i Københavns Kommunalbestyrelse — i Modsætning til andre politiske Forsamlinger — i Reglen finder et godt Samarbejde Sted mellem Medlemmerne af de forskellige politiske Anskuelser, og jeg tør efter min Erfaring sige, at det vilde have været lykkeligere, om Borgerrepræsentationen var bleven dannet paa den Maade fremfor det, der nu er blevet Resultatet. Naar det er rigtigt at vælge efter Forholdstal, og naar det er rigtigt — hvad jeg tror, det er — at den, der svarer Skat, ogsaa bør have Stemmeret til Repræsentationen, kan jeg ikke forstaa, at man med Rette kan modsætte sig, at disse to Grundsetninger forenes, fordi man tænker paa at opnaa, hvad der er uopnaaeligt, nemlig her i København at faa samme Valgmaade som i Købstæderne, der er ganske forskellig fra den her gældende. Nok er det, saaledes er det nu kommet til at staa.

Foruden denne Belysning af mit Standpunkt i Sagen ønsker jeg endvidere at erindre om, hvad jeg har skrevet i min Erklæring i Betænkningen, nemlig dette, at i denne Sag staa vi ikke uden Vejledning for, hvad Københavns Kommunalbestyrelses Ønsker ere. Det vil vides, at paa et meget tidligt Trin, nemlig allerede i Efteraaret, da Udvalget traadte sammen, ønskede den

konservative Side af Københavns Borgerrepræsentation sammen med de moderate i Forsamlingen en Konference med Udvalget, og under denne Forhandling udtalte de sig alle i Overensstemmelse med den Opfattelse, jeg har gjort gældende. Dette gjorde den Gang et ikke ringe Indtryk paa mine ærede Kolleger i Udvalget. Jeg beklager, at dette Indtryk senere er forsvundet. Hvad der saaledes er fremkommet fra Borgerrepræsentationens Side, er siden udtalt lige over for mig af mine tidligere Kolleger i Magistraten med Ret til at sige det her, nemlig, at de vare af den Opfattelse, at det havde tjent Kommunen bedre, om man havde fulgt mit Raad. Dette er en alvorlig Betragtning, som for mig paa den ene Side indeholder en Godkendelse af, at jeg i denne Sag ikke har handlet urigtigt, og paa den anden Side lægger et stort Ansvar over paa Flertallet i denne Sal og paa Mindretallet i Folketinget saavel som paa den højtærede Indenrigsminister, som i denne Sag mene at have handlet rigtigere med Kommunens Tarv end vi andre, som kende til denne Sag saa godt, som vi gøre, mente. Som sagt, Ansvaret ligger andetsteds. Jeg har desværre ikke kunnet sætte min Mening igennem, men jeg fortryder ikke, at jeg har fastholdt min Mening til det sidste. Naar denne Lejlighed kommer igen, ved jeg ikke. Nu er den tabt, og jeg staa for mit Vedkommende saaledes, at da jeg ikke kan slutte mig til noget af de Forslag, der ere fremkomne, hverken Udvalgets Flertals eller dets Mindretals, agter jeg at afholde mig fra at stemme ved denne Lejlighed.

**Ordføreren (Goos):** Jeg skal ikke udstrække denne Forhandling videre end nødvendigt, men skal blot gøre to Bemærkninger. Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Opfattelse er ganske rigtig med Hensyn til den Forhandling, der fandt Sted med nogle Medlemmer af Borgerrepræsentationen, idet denne ikke fandt Sted med Udvalget men med Udvalgets Højremedlemmer; jeg antager derfor, at den havde en ganske privat Karakter. — Ligeledes maa jeg udtale mig imod den Opfattelse, at Landstinget ved denne Afstemning vil have udtalt sig imod Forholdstalsvalgmaaden. Det gør det ikke. Tværtimod har Landstinget mange Gange vist, at det erkender, at Forholdstalsvalgmaaden er bedre, fornuftigere og rigtigere end Flertalsvalgmaaden, men hvad det udtaler ved denne Lejlighed, er, at vi ikke ville købe denne Ordning, skøndt den i og for sig er bedre,